

въ рѣцете си. И захванахъ азъ да отѣквамъ нашиятъ ученикъ, който щеше да си дойде презъ празниците. Ала ако азъ и да имахъ тѣрпене да отѣквамъ, то мойте проклѣти мисли не щеха да чѣкатъ: една слѣдъ друга ми са втикаха въ главата, една слѣдъ друга вѣрвѣха, като зѣзната на броеницата. И що? Нищо азъ не можахъ самъ да измисла, дорде си не дойде ученикътъ.

ХОДИ ЛИ СЛЖИЦЕТО ИЛИ НЕ.

Че слжнцето е такова сжщо бжлбо, каквато е и земята, и че то не е плоска петура, както си азъ мислѣхъ по-преди, за това не трѣба вече и да ви разказвамъ. Азъ вече сега знаѣхъ, че слжнцето е джлечъ отъ земята сто милиона вжрста (*); знаѣхъ, че то е петстотинъ хилѣди пжти по-голѣмо отъ земята; не знаѣхъ само, че поѣсътъ му е джлгъ около три милиона вжрста: гледайте сега какво поѣсче му е потрѣбно, за да го запазиме презъ срѣдата! Не знаѣхъ още, че ако би човѣкъ лѣтѣлъ по една вжрста въ сѣка една минута, то и тогава не скоро би дошѣлъ до слжнцето; той би трѣбало да лѣти 275 години. Друго-яче то не може и да бжде! Ако слжнцето има сила да джржи такова едно голѣмо страшилище,

*) Една вжрста има 500 сажена (стжнжена), сѣка сажень има три аршина; квадратната сажень има и джлжина и ширина по една сажень.